

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg kan forstå på hr. Hans Christian Schmidt, at det er Venstres holdning på den ene side at kritisere, at det ikke går hurtigt nok med at få behandlet og revurderet pesticiderne. På den anden side vil Venstre stadig væk stå på det synspunkt, at den agrokemiske industri skal have masser af muligheder for at træner sagerne og udsætte dem, som vi nu har kunnet opleve det gennem længere tid.

Det hænger jo ganske enkelt ikke sammen. Hvad mener Venstre i grunden?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil gerne vide fra hr. Hans Christian Schmidt, om han ikke mener, at de farligste stoffer, som miljøet i dag er belastet med, skal forbydes?

Hvis svaret er ja, vil jeg gerne vide, hvordan hr. Hans Christian Schmidt forestiller sig, at vi skal gøre det.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg tror, at de, der følger med i miljødebatten, ved, at Venstre netop har den holdning, at vi gerne meget hurtigt vil have forbudt de midler, der er meget sundhedsfarlige.

Men det ændrer jo ikke ved, at vi endnu ikke har set, hvorfor man ikke anvender en langt større del af det millionbeløb, der opkræves, til netop denne sagsbehandling.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Hr. Hans Christian Schmidt svarede kun på mit første spørgsmål. Venstre mener altså, at de farligste stoffer skal forbydes, men jeg fik ikke besked på, hvordan hr. Hans Christian Schmidt forestiller sig, at det skal foregå. Det vil jeg meget gerne have et kort, præcist svar på.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Nu synes jeg, vi skal passe på, at sagen ikke kører af sporet, inden vi rent faktisk er begyndt.

Det, hele sagen drejer sig om, er det brev, der er dateret Lyngby, den 22.6.95, fra to forskere, som jeg nok skal lade være med at navngive her, men udvalget har brevet. Det er så to eksperter, der gør opmærksom på, at der er regnet med 10 timer til at give ekspertbistand med hensyn til

hver af disse bekæmpelsesmidler, og det gør de opmærksom på at man ikke kan gøre inden for 10 timer. De vurderer, at det vil tage op til 100 timer.

Og så skriver de til slut: »Når vi påtager os eksterne opgaver af kort varighed, gør vi det ofte uden honorar eller til en symbolsk betaling, fordi vi mener, at arbejdet er i embeds medfør ...« osv.

Det er altså de to eksperter, man har sat ind. De har ikke fået en ordentlig orientering på forhånd om, hvad sagen egentlig drejer sig om. De har vurderet, da de sagde ja, at det ville tage 10 timer, og da de så kom ind i proceduren, måtte de indrømme: Det kan vi ikke gøre på 10 timer. Derfor burde der tilføres flere ressourcer, hvis det er det, der er nødvendigt.

For mig er hele spørgsmålet om lovændringen det brev her, hvor eksperterne siger: 10 timer er ikke nok; vi skal have op til 100 timer. Det var da bedre, man ofrede nogle flere timer i stedet for at lave hele lovgivningen om. De mennesker, der faktisk skal leve af at handle med disse produkter og producere dem, og som har gavn af fødevarerindustrien globalt igennem mange, mange år, derved at fødevarersektoren er øget og øget, således at vi kan bespise en meget, meget større del af menneskeheden, end vi kunne for 20-30 år siden, bliver jo nu lagt for had.

Men lad os komme ned på jorden. Det, det drejer sig om, er, at der er afsat for få timer.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så tror jeg, vi giver den sidste korte bemærkning til hr. Hans Christian Schmidt, og så går vi videre.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg har stillet ministeren det spørgsmål – og det håber jeg at få svar på i løbet af i dag: Agter ministeren at bruge flere midler på at nedbringe sagsbehandlingstiden? Og eftersom midlerne forefindes, skal de jo ikke kræves ekstra op. Det kunne være interessant at høre, om man havde tænkt sig at omrokere på disse beløb.

Hvad det andet angår, har vi jo sagt, at vi har så det ekspertudvalg. Man ved jo godt, hvordan vi stemte dengang, men vi har det ekspertudvalg. Jeg har så sagt i dag, at jeg synes, det er en udmærket idé, at man får lov til selv at kunne tage flere ting ind, som man selv finder er relevante. Det var det ene.